

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการวิจัย

3.1 ข้อมูลและแหล่งข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ได้ใช้ข้อมูลที่มีลักษณะเป็นอนุกรมเวลา (Time Series Data) โดยข้อมูลที่ใช้ประกอบด้วย อัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริง (Real Exchange Rate) และตัวเลขดุลการค้า (Trade Balance :TB) ซึ่งเป็นข้อมูลรายเดือนย้อนหลัง 10 ปี ตั้งแต่ปี ค.ศ. 2000 ถึงปี ค.ศ. 2009 ของประเทศสมาชิกกลุ่มอาเซียน 8 ประเทศ ได้แก่ ประเทศกัมพูชา ประเทศลาว ประเทศไทย ประเทศเวียดนาม ประเทศฟิลิปปินส์ ประเทศอินโดนีเซีย ประเทศสิงคโปร์ และประเทศมาเลเซีย ซึ่งข้อมูลทฤษฎีมีดังกล่าวรวบรวมจากฐานข้อมูล CD-ROM International Financial Statistics (IFS) และ CD-ROM Direction of Trade (DOT) จากกองทุนอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราระหว่างประเทศ (International Monetary Fund : IMF)

3.2 แบบจำลองที่ใช้ในการศึกษา

แบบจำลองของสมการมูลค่าการค้าระหว่างดุลการค้ากับอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงระหว่างกลุ่มประเทศอาเซียน กับประเทศสหรัฐอเมริกาและจีน ได้ทำการกำหนดให้อยู่ในรูปตัวแปรต่างๆ ในระบบสมการ ดังนี้

1. แบบจำลองของสมการมูลค่าการค้าระหว่างดุลการค้ากับอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงระหว่างกลุ่มประเทศอาเซียน กับประเทศจีน

$$\ln TB_{jt}^{CH} = a + b \ln REX_{jt}^{CH} + e_t \quad (3.1)$$

2. แบบจำลองของสมการมูลค่าการค้าระหว่างดุลการค้ากับอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงระหว่างกลุ่มประเทศอาเซียน กับประเทศสหรัฐอเมริกา

$$\ln TB_{jt}^{US} = a + b \ln REX_{jt}^{US} + e_t \quad (3.2)$$

โดยที่ TB_{jt}^{CH} คือ อัตราส่วนมูลค่าการส่งออกสินค้าต่อมูลค่าการนำเข้า

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

สินค้าของประเทศ j ไปยังประเทศจีน

TB_{jt}^{US} คือ อัตราส่วนมูลค่าการส่งออกสินค้าต่อมูลค่าการนำเข้า

สินค้าของประเทศ j ไปยังประเทศสหรัฐอเมริกา

REX_{jt}^{CH} คือ อัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริง (Real Exchange Rate) ของ
ประเทศ j ต่อค่าเงินหยวนของประเทศจีน

REX_{jt}^{US} คือ อัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริง (Real Exchange Rate) ของ
ประเทศ j ต่อค่าเงินหยวนของประเทศสหรัฐอเมริกา

e_t คือ ค่าความคลาดเคลื่อน (*error term*)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

การคำนวณอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงในแบบจำลอง

การคำนวณตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงในแบบจำลองที่ใช้ศึกษาซึ่งแทนด้วย REX_{jt}^{US} และ REX_{jt}^{CH} (Real Bilateral Exchange Rate) ดังนี้

1. อัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงของกลุ่มอาเซียนต่อค่าเงินสกุลหยวนของประเทศจีน

$$REX_{jt}^{CH} = (P_{CH} \times NEX_j) / P_j \quad (3.3)$$

2. อัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงของกลุ่มอาเซียนต่อค่าเงินสกุลดอลลาร์สหรัฐอเมริกา

$$REX_{jt}^{US} = (P_{US} \times NEX_j) / P_j \quad (3.4)$$

โดยที่ P_{CH} คือ ดัชนีราคา สินค้าผู้บริโภค (CPI: Consumer Price Index) ของประเทศจีน

P_{US} คือ ดัชนีราคา สินค้าผู้บริโภค (CPI: Consumer Price Index) ของประเทศสหรัฐอเมริกา

P_j คือ ดัชนีราคา สินค้าผู้บริโภค (CPI: Consumer Price Index) ของประเทศ j

NEX_j คือ อัตราแลกเปลี่ยนที่เป็นตัวเงิน (Nominal Exchange rate) ของประเทศ j

3.3 วิธีการวิจัย

สำหรับวิธีการศึกษาครั้งนี้ได้ปรับใช้เทคนิค Cointegration และ Error Correction Model (ECM) ตามกระบวนการ ARDL โดยการทดสอบ Unit Root และวิธีการทดสอบ Cointegration ของกระบวนการนี้จะไม่เหมือนกับการทดสอบ Cointegration โดยทั่วไป เนื่องจากการใช้เทคนิคตามกระบวนการ ARDL มีการหลีกเลี่ยงที่จะจัดตัวแปรให้เป็น I(1) และ I(0) อีกทั้งไม่จำเป็นต้องทำการทดสอบ Unit Root ก่อนแต่อย่างใด (Bahmani-Oskooee and Brooks, 1999: 158)

สมการ ECM สำหรับ ARDL model แสดงดังต่อไปนี้

$$\Delta \ln TB_{ji} = \alpha_0 + \sum_{i=1}^n a_i \Delta \ln TB_{t-1} + \sum_{t=1}^n b_i \Delta \ln REX_{j,t-i} + \delta_1 \ln TB_{t-1} + \delta_2 \ln REX_{j,t-i} + e_t \quad (3.5)$$

โดยที่

$$EC_{t-1} = \delta_1 \ln TB_{j,t-1} + \delta_2 \ln REX_{j,t-1} + e_t \quad (3.6)$$

ขั้นตอนการศึกษาแบบจำลองตามกระบวนการ ARDL (Autoregressive Distributed Lag)

สำหรับวิธีการศึกษาซึ่งได้ปรับใช้ตามกระบวนการ ARDL ประกอบด้วยขั้นตอนการศึกษาที่สำคัญ 2 ขั้นตอนหลักๆ ดังต่อไปนี้

1) ขั้นตอนแรก

กำหนดสมมติฐานเพื่อทดสอบความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาว ดังต่อไปนี้

สมมติฐานหลัก

$$H_0: \delta_1 = \delta_2 = 0 \quad (\text{แสดงว่าไม่มีความสัมพันธ์ในระยะยาว})$$

สมมติฐานทางเลือก

$$H_1: \delta_1 \neq \delta_2 \neq 0$$

และทำการทดสอบด้วย F-test ซึ่งการแจกแจงเพื่อเข้าสู่เส้นโค้ง (Asymptotic Distribution) ของข้อมูลอนุกรมตามลักษณะที่เป็น Non-stationary การใช้ค่าสถิติ F-statistic ถือว่าไม่เป็นมาตรฐานหากตัวแปรที่มีลักษณะเป็น I(1) หรือ I(0) แต่ Pesaran et al. (1996 Quoted in Bahmani-Oskooee and Brooks, 1999: 159) ทำการปรับใช้ค่าสถิติโดยมีตาราง 2 ชุดของค่าวิกฤตที่เหมาะสมในการทดสอบความสัมพันธ์ดังกล่าว โดยทำการจัดหมวดหมู่แบ่งเป็นชุดหนึ่งสมมติให้เป็น I(1) ส่วนชุดอื่นๆสมมติให้เป็น I(0) ทั้งหมด ทั้งนี้หากค่าที่คำนวณได้อยู่เหนือกว่าค่าวิกฤตขอบเขตล่าง จะไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลักได้ และถ้าค่าที่คำนวณได้อยู่ในช่วงระหว่างค่าวิกฤตขอบเขตบนและล่างแล้วจะไม่สามารถสรุปผลได้

2) ขั้นตอนที่สอง

ทำการประมาณค่า ECM ในสมการ เพื่อวิเคราะห์ผลกระทบเชิงพลวัตในระยะสั้น ทั้งนี้ถ้าตัวแปรนั้นถูก Cointegrated กัน ระดับความล่าช้าของตัวแปรก็จะประสานเชื่อมโยงมาจากความล่าช้าของ Error Correction term แต่ถ้าไม่มี Cointegration แล้วเราจะสามารถให้ความล่าช้าของ

Error Correction term ไปกำหนดความมีนัยสำคัญและความสัมพันธ์ในระยะยาวได้ ซึ่งถือเป็นทางเลือกหนึ่งตามแนวคิดของ Engle and Granger (1987) จากนั้นทำการเลือกช่วงระยะเวลาของความล่าช้าที่เหมาะสมของแต่ละตัวแปร โดยงานศึกษานี้ใช้เกณฑ์ในการเลือก AIC (Akaike Information Criterion) และ SBC (Schwartz Bayesian Criterion) เพื่อให้เกิดความถี่ถ้วนในแบบจำลองเศรษฐมิติ เนื่องจากเกณฑ์ในการเลือกนี้อาจนำไปสู่ผลการวิเคราะห์และผลสรุปที่อาจจะสอดคล้องหรือแตกต่างกันออกไปได้ โดย AIC และ SBC สามารถเขียนเป็นสมการคำนวณได้ดังต่อไปนี้ (Pesaran and Pesaran, 1997: 353-354)

$$AIC_{\sigma} = \log(\sigma^2) + \frac{2p}{n} \quad (3.7)$$

$$SBC_{\sigma} = \log(\sigma^2) + \left(\frac{\log n}{n}\right)p \quad (3.8)$$

โดยที่ $\sigma^2 = \frac{e'e}{n}$

คือ maximum likelihood of the variance of regression disturbances

N

คือ ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Sample size)

P

คือ จำนวนของพารามิเตอร์ที่ต้องการประมาณค่า

โดยการศึกษานี้จะยึดการเลือกใช้ AIC (Akaike Information Criterion) เนื่องจากผลลัพธ์ที่ได้ของเกณฑ์การเลือกมีความสอดคล้องกันเป็นส่วนใหญ่